

Szilágyi Róza Tekla
Boxing Day

WOLFGANG TILLMANS: 17 ÉVNYI ELLÁTMÁNY

Tizenhét év doboz-termése egy nagy, fakóbarna dobozban. A doboz arányait lekövető szűk kép-kivágásban éppen hogy felsejlik a szituáció: teli barna doboz a betonpadlón, felette pedig feltételezhetően kamerával a kép tárgya fölé hajoló fotós. A helyzet kísértetiesen hasonlít az instagrammerek ételfotózási passziójával együtt járó gesztusokhoz. A különbség csupán annyi, hogy a konyhából frissen érkező étel elfogyasztása előtti izgalmat ebben az esetben az elmúlt időszak – teljesen pontosan tizenhét év – napi rutinjának észszerű summázása váltja fel. A Wolfgang Tillmans által adott cím is leginkább egy tudatos ember által tetszőleges közösségimédia-felületen megosztott fotó feliratához hasonló: *17 Years' Supply*, azaz 17 évnyi ellátmány. Semmi felesleges sallang – a képhez csatolt szövegalapú információ teljes mértékben idomul a kép vizualitásához. Tömör, velős és lényegre törő.

A mindannyiunkban benne rejlő kotnyelesben a gyógyszeres dobozok azonnal felismerhető esztétikája gyanút kelt. Ki beteg? Miért szed ennyi gyógyszert? Miért gyűjti össze? Wolfgang Tillmans 2014-ben készített fotográfiáján a HIV-fertőzöttek tüneteit enyhíteni hivatott gyógyszerek dobozait látjuk. Tizenhét évnyi gyógyszerét. A receptre kiadott gyógyszer-gyári készítmények mindegyikén név szerepel – a kezelés alatt álló páciensek neve. Többek között magáé a művészé is – ebből a tényből pedig azt is kikövetkeztethetjük, hogy ő maga is HIV-fertőzött.

A HIV-fertőzés témájával nyíltan foglalkozó fotográfus 2007-ben az i-Base-zel együttműködésben, a HIV-pozitív betegeket segítő alapítvány adománygyűjtő eseményére létrehozott egy, a saját színes fotóival illusztrált, 50 példányszámban megjelentetett kiadványt *Why We Must Provide HIV Treatment Information* (Miért kell információt biztosítanunk a HIV-fertőzésről?) címmel. Aztán többek között ezért

a gesztusáért – és természetesen a kiadványban bemutatott képanyagért – két évvel később megkapta a német Deutsche Gesellschaft für Photographie (DGPh) kulturális díját, amelyet olyan alkotóknak ítélnek oda, akik a fotográfia eszközeivel kiemelkedő szolgálatokat tesznek a humanitárius, karitatív, edukációs szférában. Az ábrázolt téma tehát nem idegen Tillmans-tól, a kép megfogalmazásmódja és kis idő után felismerhető személyessége egészen különös hatást kelt. A puritánul, egyszerű tárgyi valójukban ábrázolt tárgyak jelképes jelentése – a tájékozottság hiányából adódóan a sok helyen még mindig misztikusan rémisztőnek tartott betegség titokzatossága – egy elegáns és nemes stílusban megtett, személyes jellegű kinyilatkoztatással társul.

Wolfgang Tillmans a valóság egy kis, dobozba zárt szeletét mutatja meg – a közösségi média különböző platformjain teljhatalmat gyakorló bloggerek „nézd mim van” és „nézd mit eszem” hozzáállásának esztétikáját kisajátítva. Megfodom azt a tárgyat, amit mindenkinek meg akarok mutatni. Leteszem egy sík felületre. Befotózom. Megosztom és várom a végeredményt. A különbség csak annyi, hogy az ábrázolt doboz tartalma kevésbé szórakoztató és az ábrázolt menü kevésbé változatos.

2017. június 11-ig megtekinthető a Tate Modern Wolfgang Tillmans: 2017 című tárlatán.